

bliver selve Regjeringsmagten, som skrider til Udførelsen i det Enkelte og Praktiske. Iffebestomindre, skjøndt jeg saaledes kan udtale min særlige Anerkjendelse af den Form, hvori denne Tanke er frembragt, har jeg, som det ikke vil overraske Medlemmer af Udvalget ifjor at høre, et Par Bemærkninger at gjøre imod denne Tankes Indhold i Realiteten, hvad der her paa dette Sted er fuldkomment paa sin Plads, men ikke vilde have været det ved de tidligere Forhandlinger, jeg nys sigtede til. Der findes ganske vist Lande, hvor den egentlige og fuldstændige Toldbehandling er indskrænket til nogle faa Punkter, hvad enten der nu er Tale om Fastlandet, der faaer sine Tilførsler ad Landeveie og Jernbaner, eller om Lande, der væsentlig fra Kysterne og ad Søveien modtage deres Toldindtægter. Jeg tvivler ikke om, at der kan paavises Lande, hvori det findes fuldstændig overflødig at lade Smaaflækker paa 1,000, 1,200, 1,500 eller 2,000 Indbyggere være i Besiddelse af et fuldstændigt Toldapparat, og hvor man henviser den hele Toldbehandling til nogle faa større Centralpunkter. Heller ikke tør jeg modsigge, at dette System kunde oprindeligt have været gennemført her i Danmark. Men vi staae nu med en Tradition paa dette Omraade, der alt er meget gammel. Man har vænnet den hele Befolkning til paa ethvert Punkt, hvor der er en Kjøbstad, ja, som oftest ogsaa, hvor der er en større Ladeplads, at kunne faae udført Toldforretninger næsten i hvilket som helst Omfang. Og ikke blot har der paa denne Maade udviklet sig en vis Lethed med Hensyn til Udførelsen af Toldafgifterne, som vi under den stigende Fremgang af Toldintraderne maae være varsomme med at borttage, men der har tillige udviklet sig Handels- og andre Forhold, som man skal være særdeles betænkelig ved at gjøre Indgrib i. Hvis man vilde borttage fra vore Smaaekjøbstæder den fulde Afgang til Toldklarering, som de hidtil have haft, vilde mange af dem med det Samme være fuldstændig dødsdømte, og Kronen vilde da være sat paa den Tilbagegang, hvorover der har været anket, og hvortil man forgæves har ledt efter Aarsagen. Nu er det uimodsigeligt, at den Tanke, saa har været udtalt i sin Almindelighed i

Udvalgets Betænkning, gaer ikke ud paa at borttage den egentlige Toldbehandling fra de Steder, der hidtil have nydt dette Gode; men den gaer dog ud paa en Indskrænkning, der let i Kraft af sin egen Natur og Tendents kan komme til at føre hen i den antydede Retning. Jeg vil ikke modsigge den erede Ordfører i hans til Erfaring knyttede Paastand, at der paa mange smaa Toldsteder kan gaae 10 til 12 Dage, i hvilke der ikke findes en eneste Klarering Sted, men han vil paa den anden Side give mig Ret i, at der er Tider paa Aaret, hvor selv det mindste Toldsted har Forretninger af stort Omfang; navnlig om Foraaret og Efteraaret styrte Forretningerne ind paa Toldstederne, store og smaa. Der er saaledes visse Perioder, hvori Forretningsgangen er rask og livlig selv paa smaa Steder. Under en saadan livlig Periode er det nu ikke nok, at man ved Hjælp af Telegrapher, Jernbaner og Dampskibe, forsaavidt slige Færdselsmidler findes, kan fra enhver Station i Toldkredsen sætte sig i Forbindelse med en overordnet Toldbedsmand, som er istand til at løse de mødende Paaskikkeligheder. Det er meget ofte nødvendigt at have denne afgjørende Autoritet tilstede 3, 4, 5, 6 Gange under den samme Dags Forretning, for at han strax kan løse de mødende Tvivl. Vor Tarif er forældet, der er i mange Retninger trukket saa yderlige fine Distinctioner, at fuldstændigt Kjenndskab til dem og Herredømme over dem forudsætter et meget omhyggeligt og vidtgaende Studium. Det er ikke blot for Statens Skyld af Vigtighed, at det er eensartede Principer, som følges i de enkelte Tilfælde, men for selve de Klarerende er det af største Betydning, at disse Principer hurtig og strax, uden Bakken eller Samlen, anvendes overalt. Vi have endnu i vor Tarif mangen en Levning fra fordums Dage, hvorefter man tæller Traadene i et Stykke Lærred og undersøger Malingen paa Porcellainen, forat finde, hvorvidt det hører under den ene eller den anden Toldsats. Vi have en Tarif med saa talrige og saa fiint graderede Positioner, at det er nødvendigt for de overordnede Myndigheder at træffe en Række supplerende Fortolkninger, der gribe saaledes ind i hinanden, at